

Sabine Meijwaard & Inès Hendriks

MSc Meijwaard en MSc Hendriks zijn beiden MST-CAN-therapeut in de Viersprong in Amsterdam.

De namen van de personen in deze column zijn geanonimiseerd.

‘Sorry, mama. Sorry’

‘Kutmamááááá, ik hááááát je!’ De speelgoedkist vliegt door de ka-mer, rakelings langs ‘kutma-ma’s’ hoofd. Enkele Duplo-blok-ken vliegen er achteraan, waarvan er eentje met een ‘tok’ tegen haar slaap knalt. De angst is leesbaar in haar ogen. Wéér een blauwe plek en een bult rijker. De 6-jarige Thomas briest stampvoe-tend en wild maaiend door de kamer.

Dit is het moment om Suzanne de time-out voor het eerst toe te laten passen, denk ik. Ik weet haar blik te vangen en knik. Suzanne weet zich, ondanks haar radeloosheid, te herpakken. Kordaat stapt ze op Thomas af en zegt: ‘En nu time-out!’ Behendig weet ze Thomas te vangen, houdt hem stevig tegen zich aan, loopt met hem naar de gang en neemt hem op de trap op schoot. Dit is niet de time-out zoals MST-CAN hem bedoeld heeft, denk ik nog. Maar steeds als Suzanne probeert weg te komen, neemt de heftigheid van Thomas’ agressie toe. Ik ga gehurkt naast moeder zitten. Op veilige afstand weliswaar, want Thomas’ basket-balschoenen, al zijn ze uitgevoerd in maatje 29, komen waarschijn-

lijk hard aan. Deze trekken we dan ook maar uit.

Suzanne gaat niet in op Thomas’ woedende uitspraken: ‘Het is jouw schuld, kutmama. Ik haat je, ik haat je! Godverrr, godverrr-domme..!’ Ik hoor zijn vader doorklinken in zijn stem. Zijn vader die gedronken heeft en die zijn moeder in elkaar slaat waar de kinderen bij staan. Het lukt Suzanne om de harde woorden van haar zoon te negeren. Ze kijkt de andere kant op, zoals eerder in een rollenspel geoefend.

VEILIGHEIDSPLAN

Maar Thomas wordt niet rustiger. Met een paar blikken over en weer besluiten Suzanne en ik hem in zijn eigen sop gaar te laten koken. We vertrekken naar de woonka-mer. Het overbruggen van deze twee meter in de frontlinie gaat echter niet zonder slag of stoot. Suzanne moet haar vlucht beko-pen met een bombardement aan schoenen. Shit!, denk ik, we had-den de schoenenkast dicht moeten doen. Op deze manier is de time-out nog gevaarlijk ook. Terwijl Suzanne de deur dicht-houdt, barst ze in tranen uit. ‘Nu zien jullie een keer hoe driftig hij

is, dat jullie hulp niet helpt’, fluis-tert ze. Terwijl ik zeg dat het goed is dat ik dit een keer live zie, reali-seer ik me dat de voordeur niet op slot is. Op dat moment worden we opgeschrikt door een jongetje dat uitdagend de straat op rent. Op zijn sokken! Suzanne bedenkt zich geen moment en rent haar kind achterna, net voordat hij de drukke weg kan oversteken. Ik loop met stevige pas achter haar aan. Thomas rent een steegje in. Om de hoek zie ik dat Suzanne Thomas heeft opgetild. ‘Sorry, mama. Sorry.’

Die middag bel ik Suzanne. Ik zeg dat ik trots op haar ben, ze heeft het negeren goed toegepast. Tho-mas ligt uitgeput op de bank. De volgende dag maak ik samen met Suzanne een tijdlijn van de gebeurtenis en een veiligheidsplan voor de time-out. Belangrijkste maatregelen? Voordeur en schoe-nenkast op slot. ●

MST-Can (Multi System Therapy Child Abuse and Neglect) is een intensief behandelprogramma voor gezinnen waar kindermis-handeling en verwaarlozing spe-len en uithuisplaatsing van kinde-ren dreigt.

